

306

D E K R E T

z dnia 30 października 1945 r.

**o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r.
o należnościach za sporządzenie protestu.**

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. o należnościach za sporządzenie protestu (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 381) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Wysokość opłat za sporządzenie protestu przez notariusza ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Poczty i Telegrafów.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Poczty i Telegrafów:

Tadeusz Kapeliński

307

D E K R E T

z dnia 30 października 1945 r.

**o zmianie ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego
wrogich elementów.**

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96 i Nr 34, poz. 203) wprowadza się zmiany następujące:

Po art. 25 zamieszcza się poniższe artykuły w brzmieniu:

„Art. 25¹. (1) Ponadto zarówno na cele reformy rolnej jak i osadnictwa może być przejęty, poza podpadającymi pod działanie dekretów wskazanych w artykule poprzedzającym, wszelki pozostały, a wymieniony w art. 16 majątek, zwolniony orzeczeniem sądu spod zajęcia, dozoru i zarządu, jeżeli majątek ten został w terminie do dnia 1 sierpnia 1945 r. faktycznie rozparcelowany lub przydzielony na cele osadnictwa.

(2) Jeżeli przed dniem 1 sierpnia 1945 r. określony w ustępie (1) majątek został wydzierżawiony lub oddany w najem, wy-

danie tego majątku osobie zrehabilitowanej w myśl art. 16 może nastąpić dopiero po upływie terminu dzierżawy lub najmu. Prawo do otrzymania czynszu z tytułu dzierżawy lub najmu przysługuje osobie zrehabilitowanej dopiero od daty uprawomocnienia się postanowienia, uwzględniającego wniosek o rehabilitację.

Art. 25². Przejęcie w myśl art. 25¹ nieruchomości ziemskich nastąpi na podstawie zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, nieruchomości miejskich — na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, przedsiębiorstw przemysłowych — na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu, przedsiębiorstw handlowych — na podstawie zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu, a ruchomości — na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu.

Art. 25³. Przejęty w myśl artykułów poprzedzających majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa, przy czym nieruchomości ziemskie przekazane będą przez Skarb Państwa Państwowemu Funduszowi Ziemi w myśl przepisów dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu re-

formy rolnej w brzmieniu obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 stycznia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 13).

Art. 25⁴. (1) Właścicielom, których nieruchomości ziemskie czy miejskie zostały przejęte w myśl art. 25¹, przysługuje prawo otrzymania tytułem ekwiwalentu nieruchomości ziemskiej czy miejskiej o równej wartości i jakości.

(2) Oszacowanie majątków, wymienionych w art. (1), nastąpi na podstawie instrukcji, którą wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych co do nieruchomości ziemskich i Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej — co do nieruchomości miejskich.

(3) Obciążenia nieruchomości, przejętych w myśl art. 25¹, ujawnione w księgach hipotecznych (gruntowych), zostają przeniesione z prawem pierwszeństwa hipotecznego na nieruchomości, które będą przyznane tytułem ekwiwalentu.

Art. 25⁵. (1) Właścicielom, których przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe albo ruchomości zostały przejęte w myśl art. 25¹, przysługuje prawo otrzymania tytułem odszkodowania równowartości pieniężnej przejętego majątku.

(2) Zasady i tryb oszacowania wymienionych w ust. (1) rodzajów majątku określi instrukcja, którą wydadzą Ministrowie: Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Skarbu".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Skarbu, Przemysłu oraz Aprowizacji i Handlu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Bieniek

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

308

DEKRET

z dnia 13 listopada 1945 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Film Polski“.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą „Film Polski“, zwane w dalszych artykułach w skróceniu przedsiębiorstwem.

Art. 2. Siedzibą władz naczelnych przedsiębiorstwa jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 3. (1) Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

1. zakładanie i prowadzenie wytwórni taśmy filmowej i papierów fotograficznych,

2. zakładanie i prowadzenie wytwórni filmów,

3. sprzedaż i wynajem filmów polskich w kraju i za granicą oraz kupno i wynajem filmów zagranicznych dla kraju,

4. zakładanie i prowadzenie wytwórni sprzętu kinotechnicznego,

5. zakładanie i prowadzenie teatrów świetlnych oraz publiczne wyświetlanie filmów.

(2) Ponadto do zadań przedsiębiorstwa należy:

1. stosowanie filmu jako środka informacji, wychowania społecznego oraz upowszechnienia oświaty i kultury,

2. szerzenie kultury filmowej w społeczeństwie,

3. współpraca z ośrodkami kinematografii za granicą oraz

4. kształcenie fachowców filmowych.

Art. 4. (1) Działalność określona w art. 3 ust. (1) pkt 1 i 3 przedsiębiorstwo wykonuje na prawach wyłączności.

(2) Poza przedsiębiorstwem „Film Polski“, mogą zakładać i prowadzić teatry świetlne oraz